

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

362

Szerző:

Hely

Cím: *A polgármester nyomorenyhító akciója*

Idő

"1921"

Forrás: *Szózat*

Személy

Bp.
(Hely)1921. XII) 3
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Helyszám

Közp. nyomt. X

A polgármester nyomorenyhító akciója

— A Szózat tudósítójától —

Budapest székesfőváros polgármestere a napokban akciót indított és a főváros társadalmához fordult, hogy kiéki tehetségéhez képest adakozzék a Budapesten uralkodó szélsőséges nyomor enyhítésére. A polgármester humanus akcióját a fővárosi sajtónak liberális része nem karolta föl azzal a melegséggel, amelyet az célja miatt megérdemelt volna és ahogy azt a szenvedők és nyomorgók érdekében föl karolni kellett volna. A megindított akció ennek ellenére is nagyszabású eredménnyel bíztat. Az első nap nehéz, kezdése után most már megindult az adományok legkülönfélébb áradata. A polgármesteri hivatalhoz naponként érkezik nagy és kisebb összegű pénz és mindenféle természetbeni adomány. Az eddig befolyt legnagyobb összeg Csernoch János hercegprímás által küldött 200.000 koronás adomány volt.

Valóban megható az a egyszerű áldozatkészség, amelyet a kisemberek tanúsítanak. A polgármester titkári szobájában kitett gyűjtőív elé olyanok is járulnak, akikről az első pillanatban azt hinné az ember, hogy ők maguk is inkább támogatásra és segítségre szorulnak. Ez a példa serkentse azokat, akiknek az élet bőkezűen osztotta a jólét és gazdagság eszközeit.

A polgármester által megindított akcióval kapcsolatosan tudósítónk fölkereste Sipőcz Jenő dr. polgármestert, aki a következőket mondotta:

— Ez az akció, amelyet most a Budapesten uralkodó súlyos inség és nyomor enyhítésére indítottam, teljesen független a bécsi tüntetésektől, mert ezt már régebben terveztem, régebb idő óta készítettem elő s tisztán csak véletlenül maolt, hogy a bécsi eseményekkel összeesik. A nyomor enyhítésére irányuló ez az akció a maga nemében nem új dolog. A külföld nagy városaiban ismételtelen apelláltak és apellálnak most is a társadalom

egyelemes támogatására, mert sem a bécsiben, sem a háboruban, legkevésbé pedig a háboru után, a városi hatóságok vagy más közületek nem voltak és nincsenek abban a helyzetben, hogy a mind szélesebb területekre és néprétegre kiterjedő nyomort saját erejükből és eszközeikkel enyhíteni és gyógyítani tudják.

— Csak természetes, hogy a háboru és a feradalmak alatti elszegényedett és lerongyolódott s immár csonkává vált Magyarország fővárosában ilyen akcióra nagyobb szükség van, mint a múltban hármikor is volt. A mostani viszonyok között csak a társadalom együttes és egységes megmozdulása segíthet és azért Budapest egész társadalmához fordítok, abban a hitben, hogy tekintet nélkül azokra a korlátokra, amelyek az egyesek között fönmállanak és amelyek az embereket szétválasztják, — ebben a kérdésben egységes megértésre találunk. A nyomor nem ismer választófalakat, hanem egyképpen kell, hogy segítségre szólítson mindenkit, akinek érző szíve és politikai belátása is van.

— Ismétlem, hogy engem a nyomor enyhítésére irányuló akcióra nem a bécsi események indítottak, ezek legfeljebb csak igazolják azt, hogy a mai földi és abnormis gazdasági viszonyok között lévő Közép-Európának oly nehéz sorban élő nagyvárosában, mint Budapest, ilyen nagyobb méretű segítőakcióra sürgősen szükség van. A humanitás magasabbrendű eszméi mellett a politikai rezon is azt kívánja, hogy a társadalom tehetősebb elemei is nyújtsanak segédkezet a lelkek megnyugtathoz és ragadják meg az alkalmat, hogy az ember-szeretet jegyében, a nélkülözőkkel való együttérzésüknek memmel fényesebb bizonyítékát szolgál-tassák.

— Én bízom a magyar társadalom nemes-szivűségében és áldozatkészségében és bízom abban is, hogy ezt az akciót, ami semmiféle politikai cél nem szolgál, hanem tisztán és kizárólag csak a legnagyobb nyomor enyhítését célozza, a legmelegebben föl fogja karolni.

Székesfővárosi hazinyomda 1922